

Nova topada entre JxCat i ERC al ple del Parlament

Torra reclama recuperar l'escó després dels escàndols a la JEC i Sabrià acusa JxCat de debilitar la negociació a Madrid

La jutgessa va demanar contenció a les policies l'1-0

El lletrat de l'administració de justícia del TSJC explica que Armas va sol·licitar "paciència" als tres cossos policials

EL PUNT AVUI+ 1,20€

DIJOUS • 5 de març del 2020. Any XLV. Núm. 15290 - AVUI / Any XLII. Núm. 14160 - EL PUNT

Itàlia fa tancar totes les escoles i universitats

MESURA • El govern italià decreta la clausura en un intent d'aturar l'epidèmia de coronavirus

CATALUNYA • El nombre de casos s'enfila fins a vint-i-quatre, dos dels quals en universitats

Dos turistes amb mascareta, ahir Roma. Les pèrdues en el sector turístic italià ja són milionàries ■ EFE / MASSIMO PERCOSSI

Europa-Món

P20

Biden triomfa en el 'superdimarts'

L'exvicepresident s'imposa a Sanders, que guanya a Califòrnia, en deu estats

Europa-Món

P21

La UE blindarà Grècia per impedir entrades "il·legals"

Europa-Món

P23

La fiscalia suïssa investiga un compte del rei emèrit

L'ESPORTIU

Futbol Barça

Rosell reclama deu milions a l'Estat i es querrela contra Lamela

Busques el millor per a la teva llar?

mac

MacMobles Cañellas

Sant Josep, 8 - Mataró - T. 93 790 20 72

www.macmobles.cat

816804-1578300

Dia de les Dones. Dones que trenquen motlles en el món del treball

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director) i Joan Sarola (Sistemes). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes.
Administració: Carme Bosch. **Comunicació:** Albert París.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselllectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Toni Brosa

Intolerància

Molts cops hem sentit els darrers mesos que els independentistes catalans, amb la seva dèria per fer un referèndum d'autodeterminació que doni a Catalunya la possibilitat de tenir un estat propi, que és exactament el que va fer Escòcia el 2014 amb aquella normalitat, generen una fractura social i posen en perill la convivència. El que sempre obvien els que diuen això és que aquesta decisió, com totes les decisions importants i transcendents en democràcia, la prendrien tots els catalans votant; obvien que, si de veritat estem en una democràcia, no és això el que generaria una fractura o posaria en perill la convivència, perquè en democràcia s'accepten les decisions de la majoria; i el que per tant obvien és que la convivència només la posa en perill la intolerància dels que no accepten la decisió de la majoria.

La intolerància és l'autèntic enemic de la convivència i de la democràcia i és el que caldria combatre cada dia en tots els fronts i des de qualsevol ideologia. La intolerància, per exemple, va fer que els

La convivència no la posa en perill un referèndum, sinó la intolerància envers les idees o les decisions de la majoria

cantaires de l'Orfeó Català no poguessin actuar diumenge passat al Liceu portant un llaç groc com fan habitualment. La intolerància és que agents de la policia espanyola –membres del sindicat policial Jusapol– amb la cara tapada perseguissin la diputada de JxCat Laura Borràs per la Carrera de San Jerónimo al crit de "catalanes de mierda", "hija de puta" i "putos catalanes" i que els policies que vigilaven la porta del Congreso de los Diputados no fessin res per defensar la diputada, és a dir, la democràcia. La intolerància també és que un partit polític –en concret Ciutadans– qualifiqui d'escàndol o xantatge el permís de treball regulat per l'article 100.2 del reglament penitenciari, que permet a Oriol Junqueras de sortir de la presó tres dies a la setmana per exercir de professor a la Universitat. La intolerància és que Manuel Valls tregui escuma per la boca i afirmi que Carles Puigdemont "no és benvingut" a Perpinyà, malgrat que la justícia europea, el Parlament Europeu, el Consell Regional dels Pirineus orientals, l'Ajuntament de Perpinyà i els seus ciutadans certifiquessin el contrari. I són ells, els intolerants, els principals enemics de la convivència.

La vinyeta

Fer

Ombres d'hivern

Imma Merino

Una vergonya europea

Lesbos, aquella illa mítica perquè la poeta Safo hi va cantar en l'antiguitat l'amor entre dones, és avui un escenari del terror. Manades feixistes hi campen des de fa dies colpejant refugiats (destruint, a més, els llocs on podrien refugiar-se) i de passada periodistes i membres d'ONG. Ho fan amb total impunitat, amb la connivència de la policia, amb el silenci còmplice del govern del partit Nova Democràcia, un d'aquests noms que fan sospitar que la hipotètica renovació de la democràcia és la seva negació. De fet, la mateixa policia carrega a Lesbos contra els refugiats mentre que el govern grec ha ordenat un desplegament de forces als llocs fronterers amb Turquia que, amb gasos de pebre i bombes de so, actuen contra aquells que volen travessar-los.

Argumenten els representants i partidaris de la Nova Democràcia que, després que el govern de Syriza obrís les portes als refugiats, la població local n'està farta, de l'acolliment. Ni una paraula de compassió per aquelles persones que, fugint particularment de l'horror siriana, no fan res més que co-

“És clar que aquests representants de l'Europa deshumanitzada no estan disposats a fer res pels sirians exiliats i altres refugiats

nèixer altra mena d'infern. Ni tan sols de respecte davant del seu dolor, la seva desamparança i la seva desesperació. Tanmateix, evidentment, no tota la culpa ni la manca d'humanitat són de l'actual Grècia. Què han fet els estats de la Unió Europea? Inútils o negligents davant de la guerra a Síria, on la població civil tant és una víctima

del dictador Baixar al-Assad (i Rússia, la seva aliada) com dels "gihadistes", ni tan sols complir amb el mínim acolliment de refugiats acordat. Mercaderjar amb els refugiats amb Turquia, que ara se'ls treu de sobre en ser atacats pel règim siriana. Què continua fent? Deixar que es morin.

Recentment, el president del Consell Europeu, Charles Mitchell, ha donat suport en una reunió a Evros, a la frontera entre Grècia i Turquia, a les mesures gregues que en diuen de contenció, una manera refinada de parlar d'un maltractament criminal. No cal que ho ratifiqués. És clar que aquests representants de l'Europa deshumanitzada no estan disposats a fer res pels sirians exiliats i altres refugiats. Però és una vergonya que, a més, tingui el cinisme de garantir el compromís de la UE amb els drets humans. Quina vergonya la de tots plegats. I quina tristesa. Només un país europeu, el noble Portugal, ha anunciat clarament la seva disposició a rebre refugiats en aquest moment renovadament crític. Per cert, a Catalunya no dèiem que volíem acollir?

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/2eqy6z>

A la tres

Miquel Riera / mriera@elpuntavui.cat

Les pilotes del Borbó

El rei espanyol emèrit Joan Carles, que va arribar al tron amb una sabata i una espadanya l'any 1975 sota el guiatge del dictador Franco i que ha passat per democràcia durant quaranta anys, acumula a hores d'ara una fortuna considerable de desenes de milions d'euros, no pas aconseguits, naturalment, amb el sou que li ha pagat l'Estat espanyol tots aquests anys, sinó més aviat a partir de comissions i operacions financeres de dubtosa legalitat, com vam explicar uns quants periodistes d'aquest diari al llibre *Les pilotes dels Borbons* (Cossetània, 2013) i han constatat nombroses investigacions des de fa temps.

Ahir, la premsa suïssa, que, evidentment, no tracta els Borbons amb l'acatament de la premsa espanyola, va desvelar que el rei emèrit havia amagat 100 milions de dòlars en un banc de Ginebra entre el 2008 i el 2012. Segons *La Tribune de Genève*, Joan Car-

“La investigació a Suïssa sobre el rei emèrit és un indicatiu més dels negocis foscos dels Borbons

les va dipositar els diners a la banca Maribaud sota la cobertura d'una societat panamenya de la qual ell era l'únic beneficiari! La justícia suïssa, que investiga si l'operació va servir per blanquejar diners, sospita que els milions provenien d'una donació del rei saudita Abdal·là, feta com a comissió per les gestions del monarca espanyol en la construcció de la línia d'alta velo-

citat entre Medina i la Meca. Part d'aquests diners, uns 65 milions, van ser transferits l'any 2012 a l'amant del rei, Corina zuu Sayn-Wittgenstein, que, automàticament, els va portar a les Bahames. Tota una operació complexa en la qual l'ombra de la misteriosa mà del rei emèrit es barreja amb la de la seva amant alemanya, involucrada per la seva part en alguns afers tenebrosos amb l'ara empresonat exco-missari Villarejo.

Expliquen que quan Felipe González va voler regular els nombrosos regals que rebia el monarca, aquest li va etzibar que, amb el que treballava, que ni s'hi atrevissin. Doncs aquesta seria la política que el Borbó va aplicar en els seus anys de regnat enriquint la família. Un dia en sabrem la veritat. Mentrestant, el que seria clau saber és si el seu fill, el rei de l'A *por ellos*, es mou en els mateixos paràmetres. Que tot és possible.

De reüll

Anna Balcells

Lomloe

El govern espanyol acaba d'aprovar una nova llei educativa. Es diu Lomloe i és la vuitena dels últims 40 anys. Sense entrar a valorar-ne el contingut –això ho sabran millor els experts–, no cal ser gaire perspicax per adonar-se que alguna cosa no va bé quan una peça clau de l'engranatge social s'ha d'anar canviant cada dos per tres al dictat del govern de torn. Per què costa tant consensuar una llei moderna i eficaç que pugui subsistir el temps necessari per donar fruit? Quant durarà la nova llei Celaá? Amb l'educació, sembla que no ens

Alguna cosa no va bé quan es canvia cada dos per tres la llei de l'educació n'acabem de sortir, quan les necessitats són cada vegada més apressants. Sense un bon sistema educatiu, com ens podem adaptar a la revolució digital que implicarà transformacions radicals en les nostres vides? Com avançarem en la lluita contra el càncer i tantes altres malalties? Com investigarem noves vacunes per als virus que ja tenim i els que encara han de venir? I encara més. Sense una bona educació, com podem viure en una societat democràtica i lliure? Com podem cultivar l'esperit crític, controlar els poders que ens governen a la llum i a l'ombra, erradicar la violència? Com podem dialogar, reconèixer drets, créixer empeltats d'uns valors i una consciència que no ens portin a acceptar resignadament que la gent mori rebentada per les bombes o ofegada al Mediterrani, a les portes d'una Europa poruga que es vanta de ser el bressol de l'humanisme?

Les cares de la notícia

PORTAVELU DE CIUTADANS AL PARLAMENT

Carlos Carrizosa

Brega per sistema

Ni la democràcia, ni la política, ni el parlamentarisme tenen res a veure amb el que va fer ahir (i altres dies) el senyor diputat quan menysprea el president de la Generalitat o quan utilitza el Parlament per buscar la rellevància que no té en la política a còpia de brega sistemàtica, estil *Sálvame*.

ALCALDE D'ARGENTONA

Eudald Calvo

Actituds inadmissibles

L'alcalde d'Argentona ha hagut de dimir del seu càrrec després de ser denunciat per assetjament i abús sexual i que tant la CUP com Poble Lliure l'hagin expulsat pel mateix motiu. El seu reconeixement i la seva dimissió són l'única conseqüència acceptable per unes actituds inadmissibles.

DRAMATURGA I DIRECTORA DE TEATRE

Carlota Subirós

Doris Lessing, al teatre

La dramaturga, directora teatral i cofundadora de la companyia teatral la Perla29, junt amb el director actor Oriol Broggi, assumeix ara el repte titànic d'adaptar la novel·la de Doris Lessing al teatre, amb paper protagonista per a l'actriu Nora Navas a la sala Fabià Puigserver del Lliure.

EDITORIAL

La UE davant l'onada migratòria

La decisió de la Unió Europea de reforçar la posició de Grècia com a escut davant l'onada migratòria procedent de Síria és, novament, una mesura de curta volada. Anunciar 700 milions d'euros en ajudes a Grècia per segellar la frontera amb Turquia és únicament parer el cop enverinat del president turc, Recep Tayyip Erdogan, que incomplint l'acord migratori del 2016 ha obert la frontera i empès milers de migrants i refugiats sirians en direcció a Grècia per pressionar la UE buscant més suport en la seva estratègia militarista d'eixamplar la zona d'influència turca a costa de kurds i sirians.

La situació no és fàcil, amb el conflicte sirianès generant una estampida de supervivents i més de cinc milions de refugiats i migrants de Síria, l'Afganistan o l'Iraq estacionats en condicions precàries a Turquia, sense intenció de tornar enrere i amb l'esperança d'arribar a Europa. Malgrat això, l'Europa del progrés, els drets i les llibertats no es pot limitar a tancar la porta, pagar generosament la seva vigilància i mirar cap a una altra banda per no veure el maltractament que pateixen els refugiats que intenten travessar la frontera, ja sigui per l'acció policial o per la de grups xenòfobs, com va passar diumenge a l'illa de Lesbos.

El problema no es resoldrà sol, l'onada migratòria continuarà, i el que la UE hauria de fer si vol sortir més forta d'aquesta crisi és deixar de banda els pedaçs i afrontar-la de cara. És prioritari posar fi a aquest conflicte bèl·lic que ja dura nou anys, és imprescindible invertir en la reconstrucció i l'esperança de vida de la zona en conflicte i, en paral·lel, és necessari afrontar amb racionalitat però també amb ambició una política europea d'integració d'immigrants, que sigui equitativa i obligui tots els països de la UE.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Declaració al TS

L'exsecretari d'estat de Seguretat José Antonio Nieto declara al Tribunal Suprem que "l'ús de la força va ser el mínim imprescindible".

10
anys

Arrenca la Unió

Barcelona activa la Unió per la Mediterrània, que aplega els 27 Estats membres de la UE i setze més de la ribera est i sud del Mediterrani.

20
anys

Tensió electoral

El Partit Popular i el Partit Socialista Obrer Espanyol tensen la campanya electoral, que arriba a l'equador, invocant Euskadi i les pensions

Full de ruta

Ferran Espada

Perpinyà i els malgrats

L'acte organitzat pel Consell per la República dissabte passat a Perpinyà va ser una nova gran demostració de mobilització de l'independentisme català. La capacitat d'atracció del president Puigdemont sobre una part de les bases independentistes és òbvia, tot i que segurament hi havia tantes raons com manifestants. I algunes arestes. "Malgrat tots els malgrats, avui és un dia de festa a Perpinyà", va dir l'expresidenta del Consell per la República a la Catalunya del Nord, Júlia Taurinyà, després de plegar del càrrec perquè defensava un acte "més col·legial i més transparent i més transversal geogràficament i política". La gran resposta de la gent no hauria de servir d'excusa per reflexionar sobre els malgrats. Cal preguntar-se perquè el Consell no va aconseguir més suports, amb absències notables com les de la CUP i els Comuns i el perfil baix de la delegació d'ERC. O per què va permetre que una excessiva delegació de JxCat monopolitzés la primera línia amb Artur Mas al capdavant.

La gran resposta de la gent no hauria de servir d'excusa per no reflexionar sobre les pròpies contradiccions

Per què es carrega contra la taula de diàleg històricament demanada, o com es pot lloar els joves d'Urquinaona amb el conseller Buch a primera fila. Les contradiccions, les incògnites i la instrumentalització de JxCat no desmobilitzaran la gent, que sempre hi és, però no suma. I no ajuda a consolidar una posició de força de l'independentisme en la negociació amb el govern espanyol. Un executiu espanyol que també ha d'explicar per què es va poder fer un gran acte a pocs quilòmetres del Principat i en canvi no en territori de l'Estat espanyol per falta de garanties democràtiques. La prova és que l'únic dels eurodiputats independentistes del govern de l'I-O que resta en territori de l'Estat espanyol, Oriol Junqueras, està en presó malgrat la seva victòria al TJUE. I caldria explicar als que van xiular dissabte Junqueras que eren en un acte que es va poder fer gràcies a la seva victòria a Luxemburg des de la presó, un fet que hauria d'haver provocat la reacció ferma dels màxims responsables del Consell per la República deixant clar que un independentista no hauria de xiular mai ni enlloc un pres polític. Sobre això també cal una reflexió.

Tribuna

Xavier Serra i Besalú. Professor de filosofia a l'institut Carles Rahola. @xserra

ODS en les societats líquides

L'altre dia, una amiga faceirosa em va preguntar: "I quins són els teus ODS?". Vaig respondre serenament: són el 4, el 8 i el 16. El desconcert va ser seu, aleshores. Perquè no es pensin que estaré tot l'article dient coses críptiques, m'agradaria només aclarir dos punts. D'una banda, que en aquest nostre món tan ple d'injustícies i egoïsmes, encara hi ha persones que pensen "en gran". Potser no tots són filòsofs, però de ben segur no estem pas envoltats de pusil·lànimes o incívics: força gent cerca com cooperar per a construir un món millor. Una de les iniciatives més *in*, des de fa ja un temps, és la dels "objectius de desenvolupament sostenible" (ODS).

NACIONS UNIDES va aprovar la tardor del 2015 l'*Agenda 2030*, una proposta integral i multidimensional –creixement econòmic, inclusió social i protecció ambiental–, que aborda reptes globals, des de la lluita contra la pobresa o el canvi climàtic fins a l'educació, la salut, la igualtat de gènere, la pau o les ciutats sostenibles. Són 17 ODS i 169 metes:

només ens queden deu anys per a assolir-los. S'estimulen accions en cinc esferes d'importància vital, "les cinc P": persones, pau, planeta, aliances (*Partnership*, en anglès) i prosperitat. Aquest ODS substitueixen els objectius de desenvolupament del mil·lenni (ODM), pla vigent fins al 2015.

MOLTS ACCEPTEM el concepte del postmodern Bauman (1925-2017): habitem en "societats líquides", uns entorns que han passat de tenir fonaments estructurals estables i sòlids a ser entitats volubles, hiperflexibles i incertes. Poques coses perduren prou temps per a consolidar-se i establir una escala de valors que ens sigui un referent. És com el *panta rei* d'Heràclit, en la seva pitjor versió. Certament, es percep certa desesperació: cerquem productes nous, paraules originals, idees impactants, que duren només uns minuts i poc després s'esvaeixen. Queden debilitats valors com l'esforç, la perseverança o el treball, que havien caracteritzat societats sòlides i fiables, gens anquilosades, per cert. ¿Quin futur té proposar-se ODS en un món tan voluble? L'egoïsmes i la fra-

gilitat, ¿no els fan por?, ¿qui serà lleial als compromisos?

I AQUÍ APAREIX el segon aspecte que volia compartir: els nostres joves. El grup de docents que promovem des de fa anys la *Jornada acadèmica del Dia d'Europa*, al voltant del 9 de maig, l'hem enfocat enguany així: "Cap al dia de demà: per una Europa sostenible" (filoara.cat/de20). Dos-cents batxillers hi treballen: presentacions en anglès o francès sobre els ODS, comunicacions agosarades entre la utopia i l'esperança, fòrums de debat en equips intercentres, expressió artística. Sincerament, ens fa il·lusió: ¿com passar de les paraules i els logotips, simple propaganda, als fets? ¿On neixen el convenciment personal i la fiabilitat? Per cert, per si hi estaven intrigats, els meus ODS, esmentats al principi són: el (4) educació de qualitat, el (8) ocupació digna, i el (16) pau i justícia. N'hi ha d'altres: erradicar la pobresa; aigua neta i sanejament; acció climàtica, vida submarina; etc. Cadascú pot establir les seves prioritats perquè és clar que, entre tots, sí que ens en sortirem.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Revista La República

■ Espero amb ganes la vostra revista setmanal, perquè hi ha molts articulistes bons, amb opinions i entrevistes interessants. M'ha sorprès el fet que ha tornat en Ramón Cotarelo. Potser feia uns tres mesos que no escrivia... Per mi, sempre va un pas endavant en l'opinió que li mereixen els partits polítics. Recordo un article seu a La República on comentava l'autonomisme d'ERC, i de mica en mica s'ha confirmat aquesta actitud...

He llegit el seu llibre *Discorso a la nació catalana*. És un llibre que desprèn un ampli coneixement de la nostra situació i del país; de les errades i dels encerts (pocs) que hem assolit. I el final (resumint molt, molt) és genial: som un país sense estat, mentre que Espanya guarda els seus tics de quan era un imperi "on no es podia el sol".

Em sorprèn que un home així no estigui en les millors tertúlies. Als mitjans catalans, hi ha cada tertúlia que hauria de ser substituït per gent de vàlua, com el senyor Cotarelo! Felicitats per La República!

M. TERESA BORDES I ROCA
Bigues i Riells (Vallès Oriental)

La lluita comença avui

■ Ja s'acosta el 8 de març, el Dia Internacional de la Dona, en el qual arreu del món milers de persones reivindiquen el paper de la dona en la societat i fan una crida a la lluita, a la igualtat i a l'empoderament femení. Cada vegada més dones i homes són conscients de la rellevància que pren aquest dia per a canviar aquesta injustícia social. Tot i així, encara falta una consciència col·lectiva real que permeti un canvi a escala global. El problema recau en el focus de responsabilització on es posa aquesta lluita, ja que no és úni-

cament de les dones o dels col·lectius feministes, sinó que totes en som responsables i de nosaltres depèn canviar aquesta situació.

Hem de deixar de permetre la cosificació de la dona, tant en els mitjans de comunicació i en la publicitat com en el llenguatge sexista que podem sentir diàriament de persones del nostre entorn; frenar l'atenció que estan rebent els discursos misògins de la ultradreta en la societat i que s'estan normalitzant cada vegada més, reclamar un sistema judicial que garanteixi els drets de les dones en lloc de caure en la revictimització i el qüestionament persistent de la dona; exigir igualtat en les condicions laborals amb les mateixes condicions salarials que els homes i on no s'infravalori la posició de la dona; i una modificació en les polítiques de seguretat tan social com urbanística, transformant carrers foscos en carrers més amples i il·luminats on no

sentim por al caminar soles. Cal una reflexió profunda sobre el paper individual que cadascú estem tenint i entendre que no és només ser-ne conscients, sinó participants.

ESTHER BARNIOL
Valldoreix (Vallès Occidental)

Amiant al Turó de l'Home

■ Em sobta que, en un punt tan emblemàtic i visitat com és el Turó de l'Home, en ple Parc Natural del Montseny, hi trobem una edificació en lamentable estat de conservació degut a la seva teulada de fibrociment esberlada. Malauradament, parts de dita coberta s'estenen en un ampli radi transportats pels elements. Crec que és urgent una intervenció encaminada a retirar tot aquest perillós material que resta escampat per les concorregudes rodalies.

MARTÍ GASSIOT
Barcelona

La frase del dia

“No tinc cap motiu per sentir-me avergonyit. Soc a la presó per defensar que Catalunya tenia dret a votar”

Josep Rull, EXCONSELLER DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT I PRES POLÍTIC

Tribuna

Rafael de Ribot. Periodista i professor de la Facultat de Comunicació Blanquerna (URL)

La Catalunya del 90%

El president de la Generalitat, Quim Torra, apel·la sovint als grans consensos de la societat catalana tot referint-se a les posicions polítiques que subscriuen més de les tres quartes parts del Parlament. De forma genèrica vindrien a ser la defensa dels drets i llibertats (amb la prioritat d'aconseguir la llibertat dels condemnats pel procés), la desjudicialització de la política (o la fi del que es considera una persecució judicial) i una sortida democràtica al conflicte entre Catalunya i Espanya (que inclou el dret d'autodeterminació i no renúncia a la celebració d'un referèndum).

L'APARENT COINCIDÈNCIA en els objectius no garanteix que hi hagi una mateixa manera de veure com aconseguir-los. Per posar un exemple, només cal comprovar les profundes desavinences entre Junts per Catalunya i Esquerra Republicana sobre la mesa de diàleg, que deixen clar que fins i tot quan s'arriba a un acord sobre l'enunciat general això no garanteix una interpretació compartida i menys encara una coincidència sobre la seva concreció. I si les distàncies són grans entre els partits independentistes que foment part del govern, encara ho són més en el difús univers de l'anomenat sobiranisme sobre, entre altres qüestions, com s'hauria d'exercir el dret a decidir. El debat sobre la unilateralitat genera tensions en part de l'independentisme, però a més és conegut que els comuns sempre han defensat una posició diferent sobre un referèndum que entenen que hauria de ser fruit d'un acord. En tot cas seria una manera d'exercir el dret a decidir, però la reivindicació ha quedat al calaix des de l'entrada d'Unides Podem al govern d'Espanya.

LA FOTOGRAFIA POLÍTICA en termes dels partits és difusa i mutant, tant per

l'adaptació als canvis continus com per la seqüència de les eleccions. Però encara hi ha una distància més gran entre l'aritmètica parlamentària i l'opinió expressada pels ciutadans. Preguntats pel Centre d'Estudis d'Opinió el 80% dels catalans considera que la via del diàleg és l'adequada per solucionar el conflicte. Entre aquests el 42% creu que la negociació s'ha de fer sense condicions, però també hi ha un 38% que considera que el que s'acordi ha d'estar dins del marc de la Constitució Espanyola. La realitat és complexa.

D'UNA MANERA O UNA ALTRA tothom s'atribueix a si mateix que forma part

de l'espai de consens. El mateix president del govern d'Espanya, Pedro Sánchez, fa la seva pròpia apel·lació a la Catalunya del 80%. De fet, ell va una mica més enllà, en termes estrictament quantitativs, quan demana que l'acord que ha de sortir de la negociació de la mesa de diàleg i que el govern espanyol s'ha compromès a referendar a les urnes tingui el mateix suport que va aconseguir l'Estatut de Sau l'any 1979. O sigui, que s'acosti al 90% del suport. Aquest és un percentatge proper a la unanimitat que només va aconseguir la votació de la Constitució Espanyola un any abans, quan va rebre el 90,5% dels vots favorables a Catalunya.

ALS CRÍTIQS AMB EL PACTE constitucional no els agrada recordar el suport que va rebre la Constitució a les urnes. En vista dels resultats dels últims quaranta anys no hi ha prou motius per mitificar el passat i encara menys per demonitzar-lo des d'una visió presentista. Seria un error tan gran com evitar l'esperit crític sobre el moment actual i analitzar-lo pensant que la realitat d'avui serà immutable, quan tenim la constatació de quant poden arribar a canviar les coses.

AVUI ES POT ARRIBAR a concloure de forma raonable que de la mateixa manera que la Catalunya del 90% va fonamentar els seus avenços i progressos en la capacitat de transaccionar i assumint que calia fer renúncies, la del 80% té l'oportunitat de fer avançar els seus consensos fent el mateix. Aquest és un sacrifici que només és assumible des de la consciència que, veritablement, s'està en un moment històric en què les decisions que es prenguin acabaran condicionant les properes generacions. I en tot cas no té cap sentit si el que es prioritza és la pugna per guanyar posicions partidistes.

“Als crítics amb el pacte constitucional no els agrada recordar el suport que va rebre la Constitució a les urnes”

De set en set

Òscar Palau

Andorra topa amb l'Església

La controvèrsia fa anys que dura, tot i que a Catalunya ha passat força desapercibuda fins que un documental a TV3 dimarts la va desgranar

amb detall. Andorra, l'últim país d'Europa junt amb Malta on està prohibit l'avortament, dubta de legalitzar-lo perquè si ho fes posaria en risc el seu mateix futur com a estat. La raó? Un dels coprínceps, el bisbe d'Urgell, Joan Enric Vives, ha amenaçat d'abdicar abans que signar una llei així, fet que deixaria un buit de poder –es veu que el rei espanyol, l'anterior i ara també el nou, fa anys que ambicionen el seu lloc– i faria trontollar l'equilibri entre un copríncep civil francès –el president de la república– i un de religiós català, que secularment li ha garantit la independència. Macron, en una visita al setembre, així ho va recordar, però també va assegurar, veient les protestes, que ell respectaria la decisió dels andorrans.

El dilema és capciós, si bé tots s'esforcen a minimitzar-lo. Els uns, insistint que els drets de les persones prevalen, i que Andorra ja va legalitzar el divorci a disgust del bisbe, i no va passar res. Els altres, recordant que les andorranes sempre han creuat la frontera per avortar i no ha passat res, com ho fan per altres qüestions. Des de dilluns, el govern hi ha posat un curiós pedaç: assessorà i fins i tot subvencionarà les que vulguin avortar, és a dir, facilitarà que facin fora el que al país és il·legal. Un contrasentit que rebla el clau, però que seguirà amagant el principal problema: que el poble andorrà no hauria de veure coartada la seva sobirania per ningú, i encara menys per una Església retrògrada que es nega a acceptar els avenços socials. Una pena que, en ple segle XXI, encara hagi d'acotar el cap davant la religió, i aquesta cobri aital preu per preservar-li la independència política.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Judici a la cúpula dels Mossos

La jutgessa de l'1-O va demanar contenció a les policies a l'hora d'aturar el referèndum

El coronavirus arriba als campus

La Universitat Autònoma i la de Girona, en alerta per dos casos d'infectats

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra i ERC eixamplen

XOC El president reclama a Torrent la recuperació de l'escó després dels escàndols de la JEC i Sabrià acusa JxCat de debilitar a Perpinyà la delegació catalana en la negociació amb La Moncloa **ESCEPTICISME** El cap de govern repta els republicans a sortir plegats de la taula de diàleg amb una data per al referèndum d'autodeterminació

Emili Bella
BARCELONA

JxCat i ERC van protagonitzar ahir una topada severa en la sessió de control al govern en el que semblen les acaballes de l'extenuada legislatura. Perpinyà i la taula de negociació amb l'Estat van aprofundir la bretxa entre els socis. El cap de files d'ERC, Sergi Sabrià, va retreure obertament a JxCat que "menystingués" i "debilités" la posició de la delegació catalana amb intervencions com ara les de Clara Ponsatí –vers lliure a l'exili– en l'acte de dissabte del Consell per la República a la Catalunya del Nord, en què va qualificar el diàleg d'"enganyifa". "Des de les seves sigles es va sentir com es menystenien la taula de diàleg, on el president, el vicepresident, dos consellers i diputats van seure per buscar una sortida política per a aquest país. No entenem com en un mateix espai polític es pot seure a defensar l'auto-

Les frases

“Qui retira l'escó i segresta el vot del president Torra és la JEC i el Suprem, no el president Torrent”

Sergi Sabrià
PRESIDENT DEL GRUP REPUBLICÀ

determinació i l'amnistia però alhora poques hores després es pot criticar amb duresa i amargor”, va etzibar-li Sabrià. Torra va defensar que “no sobra ningú dins el món independentista, i encara menys un exiliat”; va recordar que la posició de la delegació catalana va ser “granítica” en l'obertura del diàleg i va reptar els republicans a sortir plegats de la negociació amb La Moncloa amb una data per al referèndum d'autodeterminació. El president va subratllar que ERC mateix ha expressat escepticisme en relació amb la paraula dels socialistes espanyols històricament. El cap de l'ex-

“No sobra ningú dins el món independentista, i encara menys un exiliat”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

ecutiu va criticar el president del Parlament, Roger Torrent, a qui va reclamar poder recuperar el seu escó a la cambra després que s'hagi conegut que Ciutadans tenia a sou un dels membres de la Junta Electoral Central (JEC), Andrés Betancor, i que un altre dels seus integrants, Carlos Vidal, era militant del PP fins poques setmanes abans d'ingressar en aquest òrgan administratiu electoral, que és el causant que s'hagi quedat sense escó.

Sabrià replicava més tard a Twitter que “no es pot manipular la realitat i exculpar la JEC i el Tribunal Suprem, qui retira l'es-

có i segresta el vot del president Torra és la JEC i el Suprem, no el president del Parlament”.

A tomb del que va considerar com un insult –que el dirigent de Ciutadans Carlos Carrizosa li digués “ocupa” de la Generalitat perquè no el considera ni president–, Torra va retreure a Torrent que s'inhibís i no intervingués per defensar-lo. “Vostè és un ocupa. Vagi-se'n a casa seva d'una vegada, senyor Torra, i desbloquegi la política catalana”, li va engaltar Carrizosa. El president no va voler respondre perquè, de fet, el dirigent taronja no havia formulat cap pregunta. “Lamento que en aquesta cambra s'insulti impunement, ho lamento molt, i que vostè [Torrent] no protesti. M'acaben d'anomenar ocupa”, va constatar.

La mala maror entre els socis és creixent a dues setmanes de l'aprovació del pressupost, en el pròxim ple del Parlament, després de la qual el presi-

dent es va comprometre a revelar el seu capteniment en relació amb la data de les eleccions en una legislatura que, en paraules seves, no té més recorregut. L'anunci del calendari electoral no farà res més que eixamplar encara més

la distància exhibida ahir entre Torra i ERC. En l'aire hi ha, però, una altra data: la de la celebració de la segona reunió de la taula, que es preveu que tingui lloc aquest mes a Barcelona. Des de Madrid, Gabriel Rufián aposta perquè la

MÉS PLE DEL PARLAMENT

Buch: a la Meridiana es protegeix el dret a la protesta

El conseller d'Interior, Miquel Buch, va reafirmar ahir que el govern permet el tall diari a la Meridiana perquè protegeix el dret de manifestació. Ho va respondre a Cs, que va acusar-lo de connivència amb “esvalotadors” d'un “grupuscle de l'ANC”. Buch va retreure a Cs que qüestionin drets constitucionals. ■ X.M.

Tall de la Meridiana que es fa cada dia al vespre en protesta pels empresonaments polítics ■ JUANMA RAMOS

Reclamen els deutes abans del pressupost de l'Estat

El vicepresident i conseller d'Economia, Pere Aragonès, reclama que l'Estat pagui els deutes abans de demanar suport per al pressupost. Així va respondre a la petició del diputat de Catalunya en Comú, David Cid, dirigida a JxCat i ERC perquè “deixin la seva batalla política al marge del debat dels pressupostos” –de fet,

a ERC li va demanar que “s'independitzi de Puigdemont”–. Pel vicepresident, els comptes s'hauran de discutir al Congrés, mentre que l'Estat encara deu 443 milions de l'IVA del 2017 i té pendent garantir el finançament per al cos dels Mossos i per la disposició addicional tercera en infraestructures. ■ XAVIER MIRÓ

Perill al sector del motor si no aposta pel vehicle elèctric

La consellera d'Empresa, Maria Àngels Chacón, revela que la gran majoria de les 326 empreses de l'automoció que ha analitzat el govern estan en perill de desaparèixer d'aquí a pocs anys si no fan la reconversió cap al vehicle elèctric. Només 90 ja hi treballen i 24 requereixen una transformació immediata. ■ X.M.

L'APUNT

Covid-19, un gra massa?

Carles Sabaté

Els mitjans de comunicació, amb l'allau d'informacions sobre el coronavirus, en fem un gra massa? Davant de la incertesa de l'evolució del virus i de la mobilitat mundial de persones, tota prevenció i alerta és poca, perquè en absència de vacuna i tractament, ningú no pot assegurar ni garantir una propagació controlada. Itàlia es va prendre el virus poc seriosament i

ara reacciona tard, un cop s'ha escampat per Europa. Ras i curt. Si cal tancar algun campus universitari a Catalunya, o fer partits de futbol o actes massius a porta tancada, endavant, perquè una cosa és no témer sortir al carrer, i una altra, posar en risc les persones. Les dràstiques mesures de prevenció demostren la severitat de l'alerta, que encara no és emergència.

n el divorci

El cap del grup republicà, Sergi Sabrià, adreçant-se ahir al president, Quim Torra ■ ACN / GERARD ARTIGAS

trobada es faci la setmana que ve. Dimecres, un dels negociadors catalans d'ERC, Josep Maria Jové, ha d'anar a declarar al TSJC per la seva participació en l'1-O.

D'altra banda, Torra va requerir als comuns que

aclarissin si estan a favor del dret a l'autodeterminació, ja que a la taula de diàleg ho va plantejar a la delegació espanyola, on hi ha representat el ministre proposat per Ada Colau, Manuel Castells —el primer dia Pablo Iglesias no hi

era per amigdalitis—, i no va obtenir resposta: “Els representants del seu grup no ens van contestar.” La cap de files dels comuns al Parlament, Jéssica Albiach, li va tornar a demanar que convoqui eleccions. ■

Beques de menjador i escoles bressol, l'esforç del govern

Davant l'acusació de “frau” i “propaganda” que la CUP va fer al govern pel fet d'anunciar un increment de despesa en ensenyament que considera fals, el conseller Bargalló va admetre que, en un any, no es poden revertir les retallades, però va reivindicar l'esforç en escoles bressol i beques de menjador. “Fins quan

pensen continuar enganxant?”, li havia retret el diputat Riera en afirmar que la despesa global serà la mateixa que en els anys de pròrroga pressupostària. “Per primer cop es cobreixen 400 professionals a l'escola inclusiva i es donen més beques i més quantia als menjadors”, va concloure Bargalló. ■ X.M.

Els consellers Bargalló i Buch, ahir, al ple ■ ACN

Integrants de la PAH aplaudint l'aprovació de la modificació del decret ■ MARTA SIERRA / ACN

Modificat el decret de l'habitatge amb l'amenaça del TC

■ El conseller Calvet diu que afecta els grans tenidors per evitar que impulsin desnonaments ■ Cs, el PSC i el PP s'hi oposen

Jordi Alemany
BARCELONA

Amb els vots de nou de Junts per Catalunya (JxCat), ERC, els comuns i la CUP, el Parlament va ratificar el decret 17/2019 de mesures urgents per garantir l'accés a l'habitatge del 5 de febrer, malgrat l'informe desfavorable del Consell de Garanties Estatutàries (CGE), aprovant una modificació en la redacció que canvia el concepte d'habitatge buit per evitar “dubtes d'interpretació”, com va explicar el conseller de Territori i Sostenibilitat, Damià Calvet, resoldre dubtes tècnics i jurídics, “millorar la cobertura de famílies en situació de vulnerabilitat” i evitar que els fons d'inversió que han adquirit els parcs d'habitatges del rescat bancari “puguin acabar en desnonaments”.

El conseller, que no es va pronunciar sobre el dictamen contrari del Consell de Garanties, va defensar que el canvi només afectarà els grans tenidors, a més de reconèixer que el

govern haurà de treballar en la fusió de la llei base i dels diversos decrets aprovats per posar al dia la legislació sobre habitatge i defensar mesures per fer pagar “un peatge social” a les entitats que es van beneficiar del rescat bancari.

El canvi de redacció delimita que l'habitatge buit és el que ho està de manera permanent per un termini de dos anys, i que són causes justificades “el trasllat per raons laborals, el canvi de domicili per una situació de dependència, l'abandonament de l'habitatge en una zona rural en procés de pèrdua de població i el fet que la propietat de l'habitatge sigui objecte d'un litigi judicial pendent de resolució”. Segons Calvet, això permetrà reconèixer “la situació d'ocupacions sense títol habilitant, de famílies vulnerables en habitatges buits, d'entitats financeres i grans tenidors”, definits com els que tenen més de quinze habitatges, encara que hagin iniciat el procés judicial per recuperar-los. El decret els obliga a oferir

un lloguer social en cas de vulnerabilitat, fins i tot en el cas que s'hagi produït una ocupació il·legal, i en cas contrari poden rebre una multa.

Tribunal Constitucional

Cs, el PSC i el PP van censurar que no es tingui en compte el dictamen del CGE en què s'assegura que era “inconstitucional”, tot i no ser vinculant. El popular Santi Rodríguez va assegurar: “Ho portarem al Tribunal Constitucional” si els socialistes no ho feien “en coherència amb el discurs” que havia pronunciat Rosa Maria Ibarra queixant-se que el text “no compleix la funció social de dotar d'habitatge els que més el necessiten”.

En paral·lel, els promotors de la llei 24/2015 d'emergència en l'àmbit de l'habitatge reclamaven “una reunió d'urgència” amb el govern per garantir el compliment de la normativa, després que l'Audiència de Barcelona i la de Girona n'han fet interpretacions restrictives. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La jutgessa va demanar als policies “contenció” l’1-0

■ El lletrat de l’administració de justícia del TSJC explica per primer cop que Armas va sol·licitar “paciència” als tres cossos policials ■ De los Cobos va justificar les càrregues dient-li que “ho tenia sota control”

Mayte Piulachs
BARCELONA

La sessió 24 del judici contra l’anterior cúpula dels Mossos d’Esquadra a l’Audiència Nacional va ser reveladora. La magistrada del TSJC Mercedes Armas, que va ordenar als Mossos, la Policia Nacional i la Guàrdia Civil d’aturar el referèndum de l’1-0, va manifestar personalment als comandaments dels tres cossos policials que “els agraija el seu esforç” ja que l’1-0 seria “un dia difícil” i que “calia que actuessin amb paciència i contenció”. Així ho va manifestar el lletrat de l’administració de justícia de la sala civil i penal del TSJC Joaquim Martínez en la sessió d’ahir, i per primer cop davant d’un tribunal. Aquesta afirmació posa en qüestió l’acusació de passivitat, que la fiscalia manté sobre la policia catalana i de la qual fa directament responsable el major Josep Lluís Trapero.

A més, l’intendent Amadeu Domingo, de planificació tècnica, va explicar amb tot detall la mobilització d’agents (11.420 agents dels 12.836 disponibles) i de material aprovada pel director dels Mossos, Pere Soler, i del secretari general, Cèsar Puig, per actuar l’1-0.

El lletrat de l’administració de justícia de la sala penal del TSJC Joaquim Martínez declara per videoconferència ■ ACN

La defensa de Trapero, exercida per la penalista Olga Tubau, va ser qui va demanar la declaració del secretari judicial del TSJC, que la va fer per videoconferència des del seu despatx al Palau de Justícia, a Barcelona. En la reunió dels caps policials (Àngel Gozalo per la Guàrdia Civil, Sebastián Trapote per la policia espanyola i el major Trapero) amb la magistrada la tarda de dictar la interlocutòria per aturar l’1-0, el 27 de setembre del 2017, el lletrat del TSJC va expli-

Les xifres

11.420

agents dels Mossos del total de 12.836 disponibles es van mobilitzar per l’1-0, segons l’intendent Domingo.

315.351

matrícules van comprovar els Mossos d’Esquadra entre el 4 de setembre i el 15 d’octubre del 2017.

5,2

milions d’euros en hores extres va haver de pagar Interior als agents dels Mossos pels dispositius de l’1-0.

car que va ser el major Trapero que va plantejar dubtes sobre “la coordinació policial”, i la magistrada va fer una segona resolució on incloïa l’article 46.2 de la llei de forces i cossos poli-

cials, que precisa que davant d’un dispositiu conjunt serà el cos estatal qui assumeixi la direcció del dispositiu.

Martínez també va detallar al tribunal que el major

Trapero, davant dels actes “greus” que es produïen l’1-0, va demanar parlar amb la jutgessa, i que en aquella reunió va aparèixer el coordinador policial de l’1-0, el coronel de la Guàr-

dia Civil Diego Pérez de los Cobos, el qual, segons el lletrat, va admetre a la magistrada que la situació era difícil però que “ho tenia sota control”. De los Cobos sempre s’ha espolsat la responsabilitat i ha carregat contra Trapero. Martínez va precisar que no sap qui va convocar De los Cobos en aquella reunió al TSJC, i que la magistrada va dir al coordinador i a Trapero que “si tenien problemes de coordinació en parlessin”, i van deixar-los sols en un despatx.

Nou error de traducció

Ahir es va exhibir una nova i greu errada de traducció del català dels investigadors, quan un cap regional de Barcelona, en un àudio de l’1-0, diu a uns agents “apartís i comuniquin”, i li van posar: “miri de perdre’s una mica”. L’agent va dir ahir al tribunal: “En ser interrogat, em van demanar disculpes per l’error.”

El llavors número 2 de la comissaria general d’informació, l’intendent Miquel Justo Medrano, va fer desesperar el fiscal Miguel Ángel Carballo amb les seves respostes que desmuntaven versions tergiversades, com ara en repassar els atestats de l’1-0. Va detallar els controls que feien, com el del port de Barcelona, perquè “allà hi pernoctaven agents de la Policia i podien quedar bloquejats”, va dir a l’advocat Cristóbal Martell perquè quedés clar al tribunal. “I per què en un informe posen que la seva actuació no donaria una percepció favorable del cos?”, li va requerir el fiscal. L’intendent Justo va respondre-li: “És una dada més. Les obvies també es posen en els informes.” ■

Borràs exigeix explicacions pel tumult i la persecució de Jusapol

David Portabella
MADRID

La portaveu de JxCat al Congrés, Laura Borràs, no accepta que quedi impune l’episodi viscut dimarts a la porta del Congrés, quan policies i guàrdies civils del sindicat ultradretà Jusapol la van perseguir, a ella i la seva cap de premsa, en un

tumult entre insults i amenaces com ara “Catalans de merda” o “Vine si s’atreveixes, filla de puta”. En un escrit adreçat a Meritxell Batet, Borràs insta la presidenta del Congrés a demanar explicacions de per què els agents no la van protegir i van tolerar que es trenqués el cordó policial.

L’enuig de Borràs és pels

fets en si, però també pel clima de connivència que va detectar entre els policies que teòricament blinden el Congrés i els manifestants de Jusapol que exigien l’equiparació salarial amb els Mossos en una protesta tumultuària, camuflant la identitat sota màscares d’Anonymous –en ple nivell d’alerta antiter-

rorista quatre sobre cinc– i utilitzant bengales i petards. Les mirades apunten a la comissària de la cambra, Concepción Ramos del Olmo, que va tolerar el setge de Jusapol que va engabiar diputats i empleats durant hores. “Els manifestants campaven lliurement”, denuncia Borràs davant Batet. ■

El tumult de Jusapol al Congrés va acabar amb manifestants perseguint i insultant Laura Borràs (JxCat) ■ F. ALVARADO / EFE

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez, Rull i Turull demanen al TC la llibertat per la pena d'“escarment”

■ Hi presenten el recurs d'empara, pas previ per anar a Europa ■ Acusen el Suprem d'haver fet “un vestit punitiu a mida” per als independentistes

M. Piulachs
BARCELONA

Els exconsellers de JxCat Jordi Turull i Josep Rull i l'expresident del ANC Jordi Sánchez van presentar ahir els recursos d'empara davant el Tribunal Constitucional (TC) perquè declari nul·la la seva condemna per sedició dictada pel Tribunal Suprem per haver-los vulnerat drets fonamentals, com ara la llibertat ideològica, el de reunió o el de defensa. I qualifiquen la seva elevada condemna d'“escarment” pel fet de ser independentistes. En l'escrit, l'advocat de tots tres, el penalista Jordi Pina, demana al TC la mesura cautelar que deixi sense efecte la seva condemna i que, per tant, els posi en llibertat, mentre delibera, ja que quan l'hagi resolt –sosté– poden haver passat més de dos anys d'espera i la seva vulneració de drets no es podria reparar.

Pina desenvolupa els drets fonamentals, que considera que el Suprem i la sentència han vulnerat, a més d'afegir-hi valoracions de catèdràtics i professors, i resolucions del Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH),

Sánchez, Rull i Turull, amb una part dels processats, durant el judici al Suprem ■ ACN

Reclamen la fiança a Jové i Salvadó

El lletrat de l'administració de Justícia del TSJC va informar ahir als diputats d'ERC Josep Maria Jové i Lluís Salvadó que tenen 15 dies per dipositar la fiança de 4,4 milions d'euros per haver organitzat l'1-O. Per això ahir es va fer una nova crida a fer donatius a la Caixa de

Solidaritat. La jutgessa, però, va indicar que es podria reduir la fiança si es demostra que una part ja està en un altre tribunal o òrgan administratiu, un fet que ara s'estudia. Les partides que sumen 2,8 milions reclamades només a Jové ja són al Tribunal de Comptes.

on aniran els presos polítics quan el TC resolgui les seves causes. Pina sosté que el Suprem “ha fet un vestit punitiu a mida per

als líders socials i i polítics del moviment independentista”. Per exemple, sosté que el Suprem “ha trencat les regles gene-

ral” que mantenia en l'autoria d'un delictes i en la sentència “castiga uns promotors o inductors sense que hi hagi un autor clar del delictes”. L'advocat indica al TC que és vital el seu pronunciament per saber “com es pot compatibilitzar el delictes de sedició amb drets fonamentals com el de reunió”.

D'altra banda, Rull va explicar ahir a RAC1 que ha proposat a la junta de Lledoners de treballar i fer voluntariat a Terrassa, on viu la seva família, per la via de l'article 100.2. ■

ERC salva el límit de despesa del govern de Sánchez al Senat

David Portabella
MADRID

El govern de Pedro Sánchez té la mateixa dependència d'ERC al Senat que al Congrés i ahir va tornar a necessitar l'auxili dels republicans per ratificar a la cambra alta l'aprovació del límit de despesa, el pas

previ als pressupostos del 2020. Amb 133 vots a favor, 109 nos i 14 abstencions, el govern de coalició calca al Senat els aliats del Congrés i, tot i la pressió, no mou JxCat del bloc del no amb el PP, Vox i Cs.

La invitació de María Jesús Montero perquè JxCat s'enroli a l'abstenció

La ministra Montero al Senat celebra el sí al límit de despesa ■ K. HUESCA / EFE

d'ERC no va estovar Josep Lluís Cleries. “Si el que es vota al Senat importa, respectin la moció de JxCat que exigeix al govern pagar l'IVA del 2017”, va etzibar el portaveu de JxCat al Senat. Tot i advertir a Montero que els ofereix diàleg quan “continuen existint presos polítics i exiliats”, Cleries va reblar: “Si volen els vots, negociïn, no els regalarem. Som els del diàleg, no els de la rendició.” El camí del dèficit fixa el 0,2% a la Generalitat el 2020, dues dècimes més, però per sota del desig de Pere Aragonès. ■

Federació d'Ateneus de Catalunya

XTAC
ASSOCIACIÓ DE TEATRES D'ATENEUS DE CATALUNYA

AGENDA 8-M
Dia de la Dona Treballadora

D'ACTIVITATS

DIVENDRES 6

- MÚSICA I POESIA** 20h - Passarel·les
VI Cicle de dones compositoras
Teatre de Sarrià
teatredesarria.cat
C/ del Pare Miquel de Sarrià, 8 (Barcelona)
- MÚSICA** 21:30h - Sabina Witt en concert
Amb el seu últim treball 'Crisàlides'
Ateneu Santfeliuenc
ateneusantfeliuenc.org
C/ Vidal i Ribas, 25 (Sant Feliu de Llobregat)

DISSABTE 7

- EXPOSICIÓ** 20h - Dones en complicitat
Amb actuació de cant líric de Núria Vives
Casino de Caldes
casinocaldes.cat
C/ del Forn, 15 (Caldes de Montbui)
- TEATRE** 21h - 8 mujeres sospechosas
Del grup de teatre Auca de Lluïsos d'Horta
Lluïsos d'Horta
lluïsoshorta.cat
C/ Feliu i Codina 7-9 (Barcelona)

DIUMENGE 8

- TEATRE FAMILIAR** 12h - Jordi
De l'actriu i cantant Clara del Ruste
SCCR La Verbena
laverbena.cat
C/ Vilaseca, 34 (Sant Joan de Vilatorrada)
- MUSICAL** 18h - Una Altra Estrena
Dirigit per Clara Solé
Ateneu Torrellenc
C/ Major, 2 (Torrelles de Llobregat)
- TEATRE** 19h - Tinc 50 anys i sóc dona
De Julià Peirò i amb Silvia Alabart
Casino Prado
casinoprado.cat
C/ Francesc Gumà, 6-14 (Sitges)

MÉS ESPECTACLES I VENDA D'ENTRADES
ATENEUS.CAT
XTAC.ATENEUS.CAT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La manifestació que es va fer el 18 de gener amb motiu del tall número 100 a la Meridiana. Al costat, a dalt, un detall de la concentració d'aquest dilluns i, a sota, la de Girona ■ J.R./ F.E./ J.S

L'última resistència

SÍMBOL • Els talls diaris de trànsit a la Meridiana de Barcelona s'afermen com l'últim vestigi icònic que queda actiu de les protestes contra la sentència del Suprem **VET** • Partits i institucions com ara l'Ajuntament de la capital multipliquen la pressió a Interior perquè prohibeixi la protesta **MIMETISME** • La mobilització ja s'ha començat a replicar en altres punts del país

Francesc Espiga
BARCELONA

El de dilluns al vespre va ser un vent especialment imperinent. Agitat i fred, va provocar que, per un dia, Barcelona recuperés l'hivern que aquest any no ha tingut. I, malgrat això, ells eren allà. Una nit més. Per 141a jornada consecutiva, poc menys d'un centenar de membres de Meridiana Resisteix van tallar, puntualment, a les 20 hores, el trànsit en aquesta artèria viària de la capital per reclamar, entre altres coses, la llibertat dels presos independentistes. Amb el Tsunami Democràtic engolit per les circumstàncies i la conjuntura, aquest col·lectiu és l'última trinxera que queda dempeus de l'onada de protestes que es va generar arran de la sentència del Suprem. Ells, però, continuen *tossudament alçats* com pregona la consigna, malgrat que en les últimes setmanes s'han incrementat les veus d'entitats i partits polítics o institucions que apel·len a posar fi a la protesta. Ells, però, ni ho tenen en compte. "Aquí continuarem fins que tinguem la República o els presos polítics surtin de la presó", pro-

clama la Glòria, una de les manifestants, pancarta en mà.

El volum de les concentracions varia en funció del dia —els dilluns, per exemple, sol ser més fluixa—, però acostuma a bascular entre les 100 i 150 persones. "Hi ha un nucli estable que hi som sempre, i entre nosaltres hem acabat fent colla", exposa la Glòria. Els talls no duren més de dues hores, i per passar l'estona s'hi fan activitats més o menys

"Aquí continuarem fins que tinguem República" és la resposta als que clamen que es posi fi a les concentracions

improvisades, com ara concerts o xerrades, i també s'aprofita per vendre material que es destina a engrair la caixa de solidaritat. El fet que les convocatòries s'hagin convertit en permanents ha obligat la Guàrdia Urbana a mobilitzar un dispositiu diari, format per una vintena d'agents, per desviar el trànsit a la zona. De fet, els agents fins i tot activen el dispositiu abans que, formalment, els concentrats es despleguin pels quatre carrils de la calça-

da de l'avinguda —a la confluència de Fabra i Puig— per escenificar el tall, una mesura preventiva que evita possibles topades amb conductors, perquè alguna n'hi ha hagut. La que més va fer parlar va ser un intent d'atropellament als manifestants el 24 de febrer passat, i que va acabar amb un detingut. La protesta també ha hagut de torear amb manifestacions de rèplica, alguna amb un deix ultra més que evident, que també ha fet necessària la presència policial. Tot plegat sustenta un relat d'alteració de l'ordre públic que és un dels arguments, no pas l'únic, que branda l'Ajuntament de Barcelona, i més específicament la tinència d'alcaldia de Seguretat, per apressar el Departament d'Interior a no permetre més talls. Prenent com a base fins a quatre informe redactats per la Guàrdia Urbana, també s'aconsella vetar-los, o si més no canviar-los de lloc, per l'impacte que tenen sobre la circulació en un eix viari clau d'entrada, i sortida, a Barcelona. Uns 4.000 vehicles, segons els càlculs oficials, s'hi veuen afectats cada dia, als quals cal sumar nou línies d'autobús que veuen alterat el seu recorregut. Els manifestants, però, relativitzen aquestes

4.000

vehicles dels gairebé 57.000 que cada dia circulen per la Meridiana es veuen afectats per la mobilització independentista, segons les estimacions que fa la Guàrdia Urbana.

possibles molèsties recalcant que hi ha alternatives de pas —els carrers per on es fan els desviaments— per a qui hagi de transitar per la zona. Tota aquesta bateria de raonaments, més els estrictament ideològics, també són la base perquè partits com ara el PSC, el PP o Cs hagin demanat el cessament de les accions de Meridiana Resisteix. Societat Civil Catalana ha anat més lluny i ha anunciat que cada divendres —el primer serà demà a les 18,30 h— tallarà els túnels de Vallvidrera com a rèplica. En tots els casos, la pressió té com a destinatari Interior, que a partir del 18 de març haurà de decidir si continua autoritzant, o no, la protesta.

En espera, doncs, d'un veredict sobre el seu futur, aquesta mobilització continua creant un efecte mimètic en els col·lectius independentistes del territori que enarboren la bandera de la resistència. D'aquesta manera, a Girona també es fan talls de dilluns a diumenge des del desembre, i a Llinars (dijous), Vic (dimecres), Sabadell (dijous), Tarragona (dijous) o Lleida (també dijous), a més d'altres punts de Barcelona, com ara Sants, les Corts o el carrer Marina. ■